

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

MÁSODIK SEKCIÓ

NAGY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(16477/13. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. április 22.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Nagy kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Helen Keller, *Elnök*
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,
2014. március 25-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (16477/13. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Nagy Gábor László ("a kérelmező") 2013. március 3-án terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Hegedűs I. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2013. április 9-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1971-ben született és Balástyán él.
5. 2008. július 11-én a kérelmező elvált felesége keresetét nyújtott be a kérelmező ellen, felügyeleti jogának megszüntetését kérve.
6. 2011. június 29-én a Pesti Központi Kerületi Bíróság megváltoztatta a kérelmező láthatási jogát, és a kereset ezt meghaladó részét elutasította. A bíróság különösen a pszichológus szakértő véleményére támaszkodott.
7. 2012. július 4-én a Fővárosi Törvényszék helybenhagyta ezt az ítéletet (kézbesítve: 2012. szeptember 3.).

A JOG

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével.

9. A Kormány vitatta a panaszt.

10. A 2008. július 11-től 2012. szeptember 3-ig tartó időszakot kell figyelembe venni. Így az eljárás a két fokon négy év és két hónapig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónak kell minősíteni.

11. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A személyi állapottal kapcsolatos ügyekben az is releváns megfontolás, hogy mi a per tétje a kérelmező számára, és különleges szorgalommal kell eljárni, arra figyelemmel, hogy az eljárás elhúzódása milyen lehetséges következményekkel járhat, nevezetesen a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog élvezete tekintetében (ld. *Laino v. Italy* [GC], no. 33158/96, § 18, ECHR 1999-I).

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. a fent idézett *Frydlender* ügy).

13. A Bíróság, miután megvizsgálta a benyújtott anyagokat, úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

14. Az Egyezmény és az Egyezményhez fűzött Jegyzőkönyvek bizonyos rendelkezései alapján a kérelmező azt is panaszolta, hogy a hazai bíróságok határozatai helytelenek voltak.

Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy

értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy, hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdése a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikke 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

15. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján együttesen 27 300 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt.

A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 1 500 eurót ítél meg ilyen címen.

16. A kérelmező további 500 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel a teljes kért összeg, azaz 500 euró megítélését tartja indokoltnak.

17. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a következő összegeket köteles fizetni:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 1 500 (ezeröttszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) a kérelmező számára költségek és kiadások tekintetében együttesen 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;

4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. április 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök